

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЯВНИЯТ АПОСТОЛ И СКРИТИЯТ ПРОРОК

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Алфата и Омегата	8
2. Ученикът, който стана слуга	17
3. "Жено, ето син ти..."	25

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Нека душата ти величае Бога Отца и нашият Господ Исус Христос! Нека сърцето ти не спира да хвали Небесния ни Баща за всичките Му благи милости, които Той заръчва за чедата Си. Защото там, пред Трона Му, стои Човешкият Син. Там в Славата Божия стои Исус Христос от Назарет. Този Същият, в Когото ти и аз сме повярвали, за да бъдем преобразени от Божията Благодат. Този Същият, Който повече от всичко иска да ни дари Сърцето Си, така че да живеем за Бога, а не за себе си. Вярвай ми, че няма по-прекрасно усещане от това - да си сигурен, че вътре в духа ти пулсира Живота на Вечно Живия. Няма по-велика привилегия от тази - да предадеш духа, душата и тялото си за Свята жертва в прослава на Сион и Неговия Цар.

В последните няколко месеца Бог изпълни сърцето ми с щастие, каквото не бях преживявал. Той ми даде да гледам с Неговите очи живота и служението на Неговите Избрани. Тогава душата ми се насити с такъв Небесен хляб, какъвто със сигурност са яли възлюбените от Отца на всяко време и място. А когато в живота си срещнеш Исус, то знай, че всичко, което ще изпълни духа ти в мига на срещата, ще е именно това - да поискаш Него, Самия. А Той наистина раздаде Себе Си, когато беше на земята. Той раздава Себе Си и днес, стига ти да пребъдваш в копнеж по Небето. Защото тогава вкусът от Небесния Хляб ще се разлее като Свято масло в духа и сърцето ти. И ти непременно ще разбереш защо Библията говори за Свети и славни Божии хора. И ти непременно ще видиш, че причината за Светостта и Славата се крие именно в Небесния Хляб.

Искам да знаеш, че Словото в тази книга е като предизвикано откровение. Понеже през изминалите месеци Господ Исус ми даваше да гледам на Моисей и Илия. Да гледам както отдясно на Отца, така и отляво. Да търся както Волята на Отца, така и Силата. Но ето, че вярата на сърцето ми отново беше предизвикана от моя Господ. Защото по Неговата Воля очите ми престанаха да гледат отляво и отдясно. И аз видях нещо ново. Видях центъра, откъдето тръгват лявото и дясното. Досега не бях го правил, понеже Божието помазание вътре в сърцето ми беше заредено с

центробежни сили, тоест, аз тръгнах да гледам наляво от Сърцето на Бог и там виждах пророк Илия. А след това погледът ми ме отвеждаше в живота на пророк Илия. Същото беше и отдясно. Аз виждах край златния светилник на Отца пророк Моисей, а след това тръгнах надясно, за да забележа скритото в живота на Божия слуга. И цялото прекрасно изживяване от многократните срещи с моя Господ аз описах в книги. Книги, заредени както с духа и силата на Илия, така и с духа и силата на Моисей. Видях осъждението на Езавел, който беше духът, противен на Илиевото служение. Видях и осъждението на духа на Корей, който беше духът, противен на Моисеевото служение. Видях потока Кисон и върха на Кармил, като съвършена изява на Отца в живота на Илия. Видях и стъкленото море и Господните знамения с песента на Моисей, като съвършена изява на Отца в живота на Моисей.

Какво повече можех да искам? Нямах ли съвършения максимум, така че напълно да ликувам и тържествувам в Божията Милост и Вярност?

Истината е, братко мой, че призиванието от Отца има далечен прицел. В това призвение се извървява път и се плаща цена. Аз все още не знам каква част от Пътя съм извървял, нито каква цена съм платил. Но зная, че самите откровения, в които ме водеше Исус, бяха просто крачки към едно по-високо стъпало в разбирането на Божието Сърце. За да разбере напълно какви са духовните предизвикателства, които Господ изпрати към сърцето ми, пак Той по Милостта Си се яви пред мен и ми каза:

“Гледай на Мен и търси Моето. Защото има да видиш неща, които не си виждал. Има да проумееш истини, които не си проумявал. Има да почерпиш вдъхновение и помазание, каквито не си получавал. Защото по Моята Воля ти показвах много от тайните на духовния свят. И Пророческият Дух на Отца беше винаги над главата ти, за да летиш чрез Него в светлите селения на Отца. Но сега Аз искам да видиш нещо повече от лявото и дясното. Нещо повече от Духа и Силата на Илия и Духа и Силата на Моисей. Затова гледай на Мене, защото ще ти дам видение, което ще ти разкрие най-дълбокото от Сърцето Ми...”

След думите Си Господ ми даде видение. Аз виждах Исус и всичките Му апостоли, събрани на Пасхата. Той ми даде знак с очите Си да гледам на Него и да съсредоточа погледа си само върху Неговото Тяло. Така очите на сърцето ми се впериха в Господ, а останалите образи от видението се обвиха в мъгла. Знаеш ли какво виждах, скъпи ми братко? Виждах Господ, Който седеше на трапезата, но освен Него виждах светъл момък, който беше положил главата си на Исусовите гърди. Там, където стоеше главата на момъка, бе толкова светло, сякаш, че от Исусовото Сърце бликаше Извор от Светлина. Струите на Извора докосваха къдриците на момъка, осветяваха главата му и тръгваха към сърцето му. Аз прекрасно знаех, че това беше видение с Йоан. Но то беше толкова живо и въздействащо, щото вътрешно ме подтикваше да се приближа до Господ и също да сложа главата си на гърдите Му. Защото изворът от Светлина и неговите светли вълни буквално обливаха снагата на Йоан и в този миг аз знаех, че той бе най-блаженият и най-щастливият човек в цялата вселена. Той не стоеше нито отляво, нито отдясно на Исус. Той стоеше в Лоното на Господ и сърцето му бе съединено с Божието Сърце. Чак сега разбирах в какво ме водеше Исус. Той искаше от мен да приема не просто Волята и Силата на Бога. Исус искаше да приема Съвършената Му пълнота, сиреч, онази сплав от Сила и Воля, която в пълна степен свидетелства, че човек притежава Образът на Спасителя. Миг след това видението се прекъсна, а Господ отново се приближи до мен, като казваше:

“Виждаш ли, че в това видение ти дадох нещо ново? Виждаш ли, че тук вече не те водя ни наляво, ни надясно, но в самото Си Лоно?”

“Да, Господи! Видях всичко това. И то беше прекрасно. А сега разбирам, че в Твоето Слово има свидетелства за такива човеци, които са имали в пълнота не просто Силата или Волята, но самото Ти Сърце. Защото във видението Твоето Сърце беше Изворът, от Който извираше Светлината...”

“Не, Стефане! Това не беше Моето Сърце, но Сърцето на Отца Ми. Понеже Отец Ми е Този, Който Ми посочи и Ми даде Моите. А между тях имаше един, който живееше както в Моето Сърце, така и в Сърцето на Отца Ми. И това беше Йоан - явният Апостол и

скритият Пророк. Мъжът по Сърцето на Бога, който събра в себе си както Силата, така и Волята...”

Няколко думи от изговореното се забиха в сърцето ми с такава тежест, че усетих как Божието помазание запали всичките ми жили и вътрешности.

Тогава отново попитах Исус:

“Как да Те разбирам, Господи? Как да разбирам думите Ти за Йоан като явен Апостол и скрит Пророк?”

А Исус се усмихна и каза:

“Разбирай ги така, че по силата на Своя Вечен Избор, Който не може да бъде нарушен или променен, Отец Си издигна помазаник, който да свидетелства както за Мене, така и за Него. Помазаник, който да бъде както от Моите слуги, така и от слугите на Отца Ми. Помазаник, който започна служението си като Апостол, но го завърши като Пророк.

За всичко това Аз ще ти говоря в тази книга. Защото повече от всякога Отец Ми иска мъже и жени по Сърцето Си. Не просто усърдни във Волята или Силата на Бога, но истински усърдни по Сърцето на Бога. Защото на Отец Ми са Му нужни служители с две ръце, които да пребъдват в Лоното на Авраам, така, както Йоан пребъдваше на Моето Лоно. Но никой не може да пребъдва на Моето Лоно, ако не Ме познава като Алфата и Омегата. Затова нека сега те вдъхновя да разбираш дълбоките думи на Господ твоя Бог...”

След последните Си думи Исус направи видението да се прекрати, а аз за кой ли път в живота си разбрах, че съвършената Любов и благоволение на Отца е именно в това - да отнема нашата човешка слепота, за да ни дари с очите на Исус. Вярвам, че тази книга ще бъде за сърцето ти като онзи колурий, с който Спасителят помаза пътниците за Емаус, а те рекоха помежду си:

“Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше писанията?”¹

¹ (Лука 24:32)

Отдавам Славата и благодарението на сърцето си на Единственият, Който е способен да помазва с колурий сърцата на човеците - моят Господ Исус Христос от Сион. А на теб, скъпи ми братко, казвам, че те обичам с цялата любов на сърцето си и желая Лоното на Исус да стане Благодатен Престол и за твоето сърце. Тази книга ще ти разкрие това Лоно и аз вярвам, че животът на Йоан ще стане за теб най-желания пример за подражание и вдъхновение.

Амин и Амин!

1. АЛФАТА И ОМЕГАТА

Скъпи ми братко! Нека думите в тази книга, които Святият Дух ми дава да запиша за твоето насърчение и просветление, станат основа за истинското ти стоене в Словото на Бога и в Неговия Живот. Защото във времето на Господ Исус и Неговото земно служение Небесният Отец задвижи най-прекрасните и съвършени съдби. То е като да си представиш как един велик художник застава пред едно бяло платно, на което иска да нарисува най-красивата картина, за да я подари на поколенията. Тогава този Художник намира такива багри и цветове и използва такова вдъхновение, щото във всички векове по-сетне да не се намери картина, по-красива и вдъхновена от Неговата Собствена. Помисли върху това, че вече две хиляди години на земята се проповядва Благата Вест. Две хиляди години Евангелието е картина, в която се влюбват хиляди по хиляди сърца. И ако и мнозина да са се опитали да направят копия на Тази Картина, то те не са могли нито да притурят, нито да отнемат на нейната съвършена пълнота. Онзи, който вече е бил влюбен в Картината, е разбрал небесната истина, че не е нужно нищо друго, освен да паднеш по лице пред Отца и да Му кажеш:

“Отче, нека тази картина, която Ти нарисува със съвършената Си Сила, стане картина на моя живот. Аз искам да вляза в нея, да живея в нея, да пребъдвам в нея. Аз зная Господи, че дори десет пъти по хиляда години да преминат още на тази земя, то никога на земята няма да се възпроизведат онези светли и прекрасни примери, които Ти ни даде. И нищо друго няма така да ме вдъхнови и просвети, очисти и утвърди, както Твоето Слово. Защото Ти Си Алфа и Омега, Началото и Краят. Човеците се раждат и умират. Делата им се превръщат на прах и пепел и споменът им се губи в дългата диря на времето. Но Твоето Слово остава, Господи! Твоята картина остава, за да кара човеците от всяко поколение да оставят своите си пътища, за да намерят Пътят, Истината и Животът...”

Имаш ли такъв мотив и устрем в сърцето си, братко мой? Имаш ли вярата да приемеш, че Словото на Бога и Отца става толкова по-тайно и непознато, колкото повече го познаваш и проумяваш? Имаш ли смирението

да вдигнеш ръка и признаеш, че колкото Небето е по-високо от земята, толкова дълго ти ще пътуваш към Сърцето на Отца и само по Неговата Милост, без никакви твои заслуги ще получиш Небесния Хляб?

Аз искам точно така да живея. И докато дъхът, даден ми от Бога, пълни дробовете ми и движи устните ми, ще знаая, че проумяването на един стих от Словото Божие е по-голяма привилегия и богатство за сърцето от печалбите и користите на целия свят. Нека сега ти кажа с какви тайни Господ Исус просвети сърцето ми, за да започна да виждам невидимото действие на Бог Отец в живота на Йоан. Като начало Исус ме накара да внимавам в самото име, дадено на ученика Му. Защото човек идва на земята с името си и носи съдбата си в името си, за да бъде вярно и писаното от Апостол Павел, който в "Ефесяни" каза на всички ни:

"...затова, прекланям коленете си пред Отца [на нашия Господ Исус Христос], от Когото носи името си всеки род на небесата и на земята..."²

Ако всеки род би носил името си, то и всеки род носи съдбата си, защото съдбата на всяка твар е от Господа и краят ѝ се предвижда от Него. Затова нека сега те направя свидетел на разговора, който имах с моя Господ, защото Той започна да говори в сърцето ми, като казваше:

"Искаш ли да Ме познаеш като Алфа и Омега?"

Тогава се пригответи да тръгнеш с Мен в разбирането на Божията Воля за съдбата на слугите Му. Виж съдбата в името "Йоан". Защото именно с този поглед ти ще отключиш тайните и дълбоки съдби на Отца. Какво забелязваш в това име?"

"Господи, аз знаая, че името "Йоан" ще рече "Благодатен е Господ". И ако Господ е Благодатен, то всеки, който носи името Йоан, би имал мощно благоволение от Отца..."

"Виж тогава първия човек в Новия Завет, който имаше това благоволение. Кой беше той?"

"Господи, това беше Йоан Кръстителят. Словото Ти казва, че докато родителите му имаха желанието да го кръстят на баща му, пак думата,

² (Ефесяни 3:14-15)

казана чрез Архангел Гавриил, устоя. И свещеникът Захарий, макар онемял, написа на дъсчица:

“Йоан ще е името му...”

“Помисли тогава, че ако Господ твоят Бог е Алфа и Омега, то не вижда ли Той както Началото, така и Края? И ако Господ виждаше служението на Йоан Кръстител, то нима Го изненада краят на Божия пророк в тъмницата?”

“Не, Господи! Далеч да бъде от Тебе и от Отца да сте изненадани. Понеже Давид в един от псалмите каза много ясно за силата на Божието предуздание, като написа:

“Твоите очи видяха необразуваното ми вещество; и в Твоята книга бяха записани всичките ми определени дни, докато още не съществуваше ни един от тях. И колко скъпоценни за мене са тия Твои помисли, Боже! Колко голямо е числото им!”³

Как тогава да мисля за някаква изненада у Бога, след като Сам Той е записал всичките определени дни на Йоан Кръстител, преди още да се е явил и един от тях. По-скоро мисля, че Бог така е наредил съдбите Си, та да се извърши именно Неговата Воля при всякакво стечение на обстоятелствата...”

“Точно така, момчето Ми. Обстоятелствата са земни обяснения и земни оправдания, дадени от земни човеци. Но у твоя Отец няма обстоятелства и случайности. И Неговите съдби се ръководят от силата на предузанието и провидението.

Как мислиш? Първият човек в Новия Завет, който носеше името “Йоан”, извървя ли съвършено пътя си?”

“Не, Господи! Пророк Йоан не извървя съвършено пътя си, при все, че в най-върховния миг от живота си той беше предан на Бога и Отца и Сам Ти дойде при реката Йордан и се кръсти от него. Но той допусна и грешки. Защото при все, че заяви за Тебе:

“Той трябва да расте, а пък аз да се смалвам...”⁴

³ (Псалом 139:16-17)

⁴ (Йоан 3:30)

... пак не защити съвършено и с дела тази своя изповед. Евангелието Ти, Господи, показва, че често имаше спор между Твоите ученици и Неговите ученици. Затова се питам:

За какво му бяха на Йоан ученици, след като на земята вече беше влязъл в служение Съвършеният Учител? Не трябваше ли неговите ученици по личния му пример и призив да станат Твои последователи?"

Исус се усмихна на размислите ми и каза:

"Помисли, че Йоан Кръстител предиде в духа и силата на пророк Илия. И въпросът, който сега Ми задаваш за Йоан, в пълна степен можеш да го зададеш и за Илия. За какво му бяха на пророк Илия ученици във Ветил и Ерихон, след като Отец не благоволи в тях, но в избаника Си Елисей?"

Думите на Исус ме изумяваха. Възхищавах се на мъдростта Му, но все още не разбирах пълнотата. Затова Го запитах:

"Господи, как да разбирам тези противоречия? От една страна и Илия и Йоан бяха Божиите пророци и помазаници. От друга - те поставиха като приоритет в служението си именно това - да приготвят последователи и довършители на делото си. Но както при Илиевите ученици, така и при Йоановите Отец не благоволише в тях. Понеже ако благоволише в Илиевите, то не би допуснал да станат за смях и да търсят пророк Илия из бърдата. И ако благоволише в Йоановите ученици, то в пълна степен би ги направил Твои. Тогава те не биха питали защо постят много, а Твоите не постят..."

"Виждаш ли, Стефане? В сърцето ти има много въпроси, за които е нужен само един отговор. А отговорът е този, че нито Илия, нито Йоан познаваха Съвършената пълнота на Отца. Те бяха служители отляво, по Волята Му. Но те не знаеха докъде се простира Силата Му. И затова, съвсем по човешки, промислиха и ученици за делото си. Но Ние отдавна бяхме видели това. И както при Илия, така и при Йоан Кръстител, Отец даде изходен път. При Илия изходният път бе след пещерата, когато Отец Му посочи Елисей. Докато при Йоан Кръстител имаше друг изходен път, за който ще ти говоря сега, за да разбереш, че наистина Господ твойт

Бог е Алфа и Омега. И за да разбереш, че делото на Божия Пророчески Дух не пропадна със смъртта на Кръстителя. Затова виж видението, което ще ти дам...”

Така Исус направи пред очите на сърцето ми да се разкрие видение. Това видение бе свързано с реакцията, която Господ имаше, когато Йоан Кръстителят беше обезглавен в тъмницата. Виждах Исус сред тълпи от народ. Около Него стояха дванадесетте Му ученици, а Исус като вдигна ръка и накара множествата да утихнат, каза с висок Глас:

“Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от вятър разлюлявана? Но какво излязохте да видите? Човек в меки дрехи ли облечен? Ето, тия, които носят меки дрехи, са в царски дворци. Но защо излязохте? Пророк ли да видите? Да, казвам ви, и повече от пророк. Това е онзи, за когото е писано: “Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ти пред Тебе...”

Всички бяха вперили погледите си в Исус, Който продължаваше да говори, като казваше:

“Истина ви казвам: Между родените от жени, не се е въздигнал по-голям от Йоана Кръстителя...”

След тези Си думи Исус се обърна, и като постави ръката Си върху главата на ученика Си Йоан, допълни:

“...обаче, най-малкият в небесното царство, е по-голям от него. А от дните на Йоана Кръстителя до сега небесното царство насила се взема, и които се насилят го грабват. Защото всичките пророци и законът пророкуваха до Йоана; и, ако искате да го приемете, тоя е Илия, който имаше да дойде. Който има уши да слуша, нека слуша...”⁵

Така видението се прекъсна, а Господ отново започна да ми говори, като каза:

“Забеляза ли, че поставих ръката Си върху главата на ученика Си Йоан?”

⁵ (Матей 11:7-15)

“Да, Господи мой! И много силно впечатление ми направи това, че с поставянето на ръката Си Ти каза думите, че най-малкият в Небесното Царство е по-голям от Кръстителя. Така от видението Ти разбрах, че в този случай Ти имаше предвид именно ученика Си Йоан...”

“Точно така, момчето Ми. Но и това не е пълната истина върху случилото се. Защото с Моите думи пред събраните човеци и с поставянето на ръката Ми върху главата на Йоан, Аз го ръкоположих за Пророк на Отца, по-силен от всички предишни пророци. Защото Йоан получи не само Духа и Силата на Илия, в които е Волята на Отца Ми. Той получи и Духа и Силата на Моисея, в които е Силата на Отца Ми. Затова пред събраните човеци продължих да говоря, като им казах, че от дните на Йоана Небесното царство насила се взема. Ето така Пророческият Дух на Отца слезе върху сърцето на ученика Ми Йоан. Как мислиш тогава? Защо нарекох ученика Си “най-малкия в небесното царство”?”

“Господи, Ти Си Царят на Небето. Ако някъде е Царят, там е и Царството. Сам Ти ни казваше, че:

“Божие царство не иде така щото да се забелязва; нито ще рекат: Ето тук е! Или: Там е! Защото, ето Божието царство е всред вас...”⁶

Колкото до това, че Йоан в мига на ръкополагането му от Теб е бил най-малкият в Небесното Царство, то едва ли отговорът, че е бил най-малък на възраст измежду другите Ти ученици е правилен. По-скоро си мисля, че това е най-смиреният Ти ученик, онзи, който също трябваше да понесе съдбата на името “Йоан” в живота си...”

Исус ме погали по главата. А после каза:

“Ученикът Ми Йоан наистина се смири. Но и той имаше своя изпит. Понеже след като го ръкоположих да продължи делото на Кръстителя, двамата с Яков изпратиха пред Мене майка си, която, като бе разбрала от синовете си, че Божието благоволение пада от Йоан Кръстителя върху ученика Йоан, реши да предизвика Мен и Отца Ми с думите:

⁶ (Лука 17:20-21)

“Заповядай тия мои двама сина да седнат, един отдясно Ти, а един отляво Ти в Твоето царство...”⁷

А знаеше ли тази ревнива майка, толкова загрижена за Божието благоволение над синовете ѝ, че право да избира слуги и пророци по Сърцето Си, е лично право на Отец Ми? Знаеше ли тя, че там, пред златния светилник, от векове и за векове ще стоят двамата помазаници Моисей и Илия? Знаеше ли тя, че ако и Човешкият Син да беше Господ и Бог, пак не можеше да съизволява с Отца?

Защото Синът люби Отца и Отец люби Сина!

И Аз и Отец едно сме!

Но ето тази майчина ревност с неправилен фокус, накара останалите да се съблазнят и възнегодуват. Защото тя бе решила в сърцето си, че ако Бог е благоволил да постави сина ѝ Йоан, като Свой пророк, то това Негово решение ще отмени благоволениято Му върху другите Му пророци. Точно тук дойде първият изпит за Йоан. Понеже и на него, и на брат му Яков, а и на всички останали, казах:

“Моята чаша наистина ще пиете, [и с кръщението с което Аз се кръщавам, ще се кръстите]; но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било приготвено от Отца Ми...”⁸

А Йоан наистина внимаваше на думите Ми. Защото пожела да седне не отдясно или отляво. Той пожела Лоното Ми. Той пожела Сърцето Ми. И така съхрани не само помазанието си, но и увеличи съвършеното Божие благоволение върху живота си. Виж тогава как Йоановото Евангелие носи в себе си лъча на Пророческия Дух на Отца. Как започва то?”

Усмихнах се на въпроса на Господ. Защото Исус винаги обича да задава въпроси, в които блести отговорът. Затова, като хванах Светлината, която излезе от благодатните устни на Царя, казах:

⁷ (Матей 20:21)

⁸ (Матей 20:23)

“Господи, виждам, че Евангелието, написано от Йоан, е по-различно от всички други Евангелия. То носи в себе си заряда на Пророческия Дух. Самото му начало сякаш е духовно повторение на началото от “Битие”. Понеже Йоан записа:

“В начало бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. То в начало беше у Бога. Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. В Него бе животът и животът бе светлина на човеците. И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана...”⁹

А Моисей започна в “Битие” с думите:

“В начало Бог създаде небето и земята. А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата. И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина. И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината. И Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи...”¹⁰

Свържа ли двете послания, то виждам, че са едно. Защото и в едното и в другото стоиш Ти, Господи! Защото и в едното и в другото стои Отец! Защото и от едното и от другото блести светлият лъч на Пророческия Дух...”

Исус отново се усмихна. А след това ме попита:

“Сега разбираш ли защо Йоан беше явният Апостол и скритият Пророк?”

“Да, Господи! Сега разбирам, че съвършената причина за изливането на Пророческия Дух е да се свидетелства за Тебе. Защото на пророк Йоан в “Откровението” Твоят ангел каза именно това:

“...поклони се Богу; защото духът на пророчеството е да свидетелстваме за Исуса...”¹¹

Защото всички пророци в Стария Завет пророкуваха за Тебе. А в Новия Завет Отец Ти прибави слуга по Сърцето Си, за да стане той слуга и по Твоето Сърце. Той беше едновременно избраник на Отца и Твой Личен

⁹ (Йоан 1:1-5)

¹⁰ (Битие 1:1-5)

¹¹ (Откровение 19:10)

избраник. И в служението за Отца той беше пророк, а в благовестието за Твоето Царство - апостол. Затова никак не се учудвам, че Йоан беше явният апостол и скритият пророк..."

"Нещо повече. Погледни на Словото Ми с Моя поглед. Защото Аз казах на всички ви думите Си:

"Ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен от господаря си. Доста е на ученика да бъде като учителя си, и слугата като господаря си. Ако стопанинът на дома нарекоха Веелзевул, то колко повече домашните Му! И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае. Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива..."¹²

Така и в живота на Йоан не остана скрит Пророческият Дух на Отца Ми. Защото Той проряза цялото служение на Йоан за Небето. Но Йоан не би станал онова, което стана, ако с цялото си сърце не внимаваше на думите Ми. Защото, за разлика от Кръстителя, който си създаде цяла пророческа школа, Йоан завинаги утвърди сърцето си в Небесната истина, че ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата - по-горен от Господаря си. Затова Йоан заживя в Моето Сърце и Аз заживях в неговото.

Виж тогава категоричните свидетелства за избора на Отца Ми върху Йоан. Избор, с който ще разберете, че никой не може да вземе нищо върху себе си, ако не му е дадено отгоре..."

След последните думи на Исус видението прекъсна, а аз седнах да запиша всичките скъпоценни думи на моя Господ.

¹² (Матея 10:24-27)

2. УЧЕНИКЪТ, КОЙТО СТАНА СЛУГА

(ИЛИ ЗА ТАЙНАТА НА ГОСПОДНОТО ПРЕБЪДВАНЕ)

Братко мой! Внимава ли на думите на Господ? Следиш ли мисълта Му? Разбираш ли, че ако тези тайни на Словото Божие слизат точно в това време, то е, защото пред очите на Бога ние сме човеците, които трябва да изпълнят сърцата си със съвършено познаване на Господ Исус Христос?

Защото Той е Алфата и Омегата и Словото Му е белязано от един велик Пророчески размах. Този размах е толкова величествен, щото ти не би го разбрал, ако не се замислиш, че Старият Завет започва с пророк Моисей и завършва с пророк Малахия, а Новият Завет започва с пророк Йоан Кръстител, а завършва с пророк Йоан.

Библията започва с пророк и приключва с пророк!

Колкото до онези глупави и безумни човеци, които биха ти натяквали доктриналната си закваска, че Йоан е само апостол, но не и пророк, то кажи на такива, че Словото Божие никак не ползва къртиците и прилепите, защото едните живеят в пръст, а другите - в мрак. И докато къртиците не излязат от дупките си, а прилепите от пещерите на теологията, то и за едните и другите Светлината на Отца остава последното нещо, което ще ги ползва. А за повече насърчение на твоето сърце отвори "Откровението" и виж как там ангелът на Господ Исус говори на Йоан, като му казва:

"И рече ми: Тия думи са верни и истинни; и Господ Бог на пророческите духове, прати ангела Си да покаже на Неговите слуги това, което трябва скоро да стане. И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество. Аз, Йоан, съм, който чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми беше показал това. Но той ми рече: Недей! Аз съм служител на тебе и на братята ти пророците и на тия, които пазят думите на тая книга. Поклони се Богу..."¹³

Бог на пророческите духове праща ангела Си до пророка Си и ангелът Господен е съслужител на пророк Йоан и на братята му пророците, както и

¹³ (Откровение 22:6-9)

на тия, които приемат пророк в името на пророк, та да пазят думите на Откровението. Ето такава е библейската истина. Но аз повече искам да наблегна върху друго в тази тема. Защото Господ ми показва, че във всички нас трябва да живее Той. Във всички нас трябва да пулсира Христовият Живот с прекрасната пълнота на онези думи, които гласят:

“Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бремe е леко...”¹⁴

Йоан бе слушал тези думи. И не само, че бе ги слушал, но бе напълнил сърцето си с тях. Защото той, който имаше превъзходен дух на Светлина и Любов, той, който можеше да демонстрира много повече знания и откровения от мнозина други, завинаги остана със смирен дух на ученик. И аз, братко мой, се влюбих в Небесния Образ, който излъчва Йоан. Защото, вярвай ми, никой друг, освен Христос, не може да направи Божия служител така смирен и всеотдаен.

Виж сега какви думи ми каза моят Господ. Защото с тези думи Той искаше да ме посвети в още по-големите Си дълбочини.

“Стефане, всяко време и всяко поколение има своята нужда от Пророческия Дух на Отца. Всяко време и всяко поколение има нужда от изправяне и утвърждаване. Затова всред Господния народ Отец Ми винаги е изпращал слугите Си пророците. Затова и Аз поставих думите Си в Евангелието. Думи, които гласят:

“Аз изпращам до вас пророци, мъдри и книжници; едни от тях ще убиете и ще разпънете, а други от тях ще биете в синагогите си, и ще ги гоните от град в град; за да дойде върху вас всичката праведна кръв проляна на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахивия син, когото убихте между светилището и олтара...”¹⁵

Ти знаеш ли защо Моите пророци винаги са били отхвърляни и презирани? Знаеш ли защо е толкова голяма непоносимостта към пратениците на Небето?

¹⁴ (Матей 11:29-30)

¹⁵ (Матей 23:34-35)

Запомни и предай на всички, които Ме любяат, та да знаят, че причината да бъдат отхвърляни пророците Ми е тази, че те никога не идват като учители, но всякога като ученици!

Спомни си тук думите Ми, записани от Йоан:

“От човеци слава не приемам; но зная, че вие нямате в себе си любов към Бога. Аз дойдох в името на Отца Си, и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете. Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от Единия Бог...”¹⁶

Чудно ли ти е тогава, че ако някой дойде като учител, непременно ще събере оваците и почитта, ръкопляскането и славата? Но ако такъв дойде като ученик, пратен от Истинския Учител, то такъв ще събере само презрение. И защо забравихте, че именно за Моите смирени казах:

“Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи; и който приема праведник в име на праведник, награда на праведник ще получи. И който напои един от тия скромните само с една чаша студена вода, в име на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си...”¹⁷

Мнозина извратени и погиващи в греховете си обърнаха Моите думи, та да смятат, че трябва да са учители, когато дават вода на някой, който е ученик. Такива са забравили, че един е Истинският Учител. Когато Тоя Истински Учител изпрати помазаниците Си до църквите, то Неговите помазаници отиват да изявят Волята Му в име на ученик, и като едни, които са били научени, та да отдадат Славата на Бог. Но човеците не ги приемат. Защото човеците обичат да приемат слава един от друг и да се кичат с титлите на всяко първенствуване.

Но колцина знаят, че Моите никога не изместват мястото на Учителя си? Колцина знаят, че даже и облечени в Духа на

¹⁶ (Йоан 5:41-44)

¹⁷ (Матея 10:41-42)

превъзходната мъдрост, Моите пророци пак няма да кажат, че виждат, понеже Аз съм, Който виждам вместо тях?

Виж тогава живота на Йоан и погледни на отношението, което той имаше към себе си до края на Евангелието. Как се наричаше той? И какви бяха свидетелствата на смирението му?"

Въпросите на Исус ме накараха да видя, че Йоан имаше такова отношение към Господ, което напълно показваше смиреното му сърце. Защото този Божий слуга на много места оприличи себе си с думите:

"Ученикът, когото обичаше Исус..."

И тогава казах на Исус:

"Господи, не е ли странно? Та Йоан дори и в превъзходното помазание на Святия Дух, когато вече е приключвал написването на Евангелието, пак е говорел за себе си, като за ученик?"

"А щеше ли изобщо да напише Евангелието, ако се смяташе за учител? Но виж знаменията в живота на Йоан именно като ученик, за да разбереш защо те водя в тези дълбочини. Защото Йоан имаше себе си за ученик, когато пишеше Евангелието. Но виж дали и в "Откровението" е запазил това обръщение към себе си..."

Погледнах на началните стихове на "Откровението" и казах на Господ:

"Исусе, тук Йоан изявява себе си като Божий слуга и думите му напълно доказват, че има здрава и съвършена увереност в призванието си..."

"Виж тогава думите Ми за Йоан в края на Евангелието. Защото там ще разбереш какъв е пътят, който един ученик трябва да извърви, за да стане слуга..."

Пръстът на Исус вече ми беше посочил нужните стихове и така аз ги прочетох. А после казах:

"Господи, ето, писано е:

"Петър обръщайки се вижда, че иде подире му ученикът, когото обичаше Исус, този, който на вечерята се обърна на гърдите Му и каза: Господи, кой е този, който ще те предаде? Него, прочее, като видя, Петър казва на Исуса: Господи, а на този какво ще стане? Исус му казва: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е? Ти върви след Мене. И така, разнесе се между братята тази дума, че

този ученик нямаше да умре. Исус, обаче, не му рече, че няма да умре, но: **Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е? Този е ученикът, който свидетелства за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно...**" ¹⁸

Тогава Исус отново каза:

"Как разбираш думите Ми? Какво ще рече това, че Господ твоят Бог иска Йоан да остане, докле Той дойде?"

"Господи, мисля, че тук има голяма тайна. И именно тази тайна обяснява защо в Евангелието Йоан е ученик, а в "Откровението" - слуга..."

"Правилно си забелязал, че има тайна. И това не е друга тайна, но тайната на Господното пребъждане, за която ще ти говоря сега. За целта отиди на "Откровението" и виж как Йоан описва призивът от Божия Пророчески Дух..."

Отново бях на "Откровението" и очите ми четяха Йоановата изповед. Ето какво казваше пророкът:

"Аз Йоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството и в търпението, които са чрез Исуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и свидетелството за Исуса [Христа]. В Господния ден бях в изстъпление чрез Духа..." ¹⁹

Тогава казах на моя Господ:

"Господи, ето, че Йоан говори, че в Господният Ден е бил в изстъпление чрез Духа..."

Исус ме погледна много проникателно, сякаш, че очите Му ме изследваха и изпитваха. А после ме попита:

"Кое за теб е по-голямото знамение? Дали това, че Йоан е имал изстъпление в Духа или че всичко това се е случило в Господния Ден?"

Усещах някаква примка в думите на Господ. И в първия момент бях готов да се насоча към изстъплението. Но после се замислих.

Какво беше изстъплението на Йоан в Духа? Дали беше причина за Господния Ден или следствие от Господния Ден?

¹⁸ (Йоан 21:20-24)

¹⁹ (Откровение 1:9-10)

Накрая събрах кураж и казах на Исус:

“Господи, за мнозина състоянието на **“изстъпление в Духа”** говори твърде много и е достойно за възхищение. Но аз винаги се сещам за думите Ти, че:

“...нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение...”²⁰

Ето защо съм твърдо уверен, че тайната, която искаш да ми разкриеш, е не просто да разбере какво е изстъплението в Духа, колкото да разбере какво е Господният Ден...”

Исус се усмихна и очите Му заблестяха радостно. Така разбрах, че отговорът ми Го е удовлетворил. Тогава Той каза:

“Точно така е. Знаменателното в думите на Йоан наистина се оказа Господният Ден, а не просто изстъплението в Духа. Защото не би имало никакво изстъпление в Духа, ако не е налице Господният Ден.

Как мислиш тогава? Кой е Господният Ден?

Защото едни ще ти кажат, че Йоан е получил Откровението в събота, други - че е било неделя. Ти така ли ще Ми отговориш?”

“Господи, да не бъде! Та какво ще разбере аз от едно такова разбиране на Господния ден? С него никак няма да разбере тайната на Господното пребъждане и защо ученикът Йоан стана Божият слуга Йоан...”

“Виж отново думите Ми към Петър, в Евангелието. Виж как му казах относно Йоан:

“Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е?”

Йоан наистина остана, докато дойдох аз. А как дойдох аз?”

Думите на Исус бяха като отваряне на светла врата пред сърцето ми. Затова Му казах:

“Господи! Ти Си Господният Ден! Ти Си Светлината, Която осветлява живота на всеки човек. И ако Отец при Сътворението нарече Светлината “Ден”, то е, защото Ти Си Денят Господен. И Йоан е чакал изпълнението на обещанието Ти, като настъпване на Господния Ден...”

²⁰ (Матей 12:39)

“Точно така, момчето Ми. Защото именно на Йоан Аз дадох да запише думите, с които се определих, а той през целия си живот внимаваше на тях:

“Аз съм Пътят, и Истината, и Животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене...”²¹

Сега разбираш ли, че ученикът Йоан тръгна по Пътя, за да се просвети от Истината и намери Живота. И в съдбата на този ученик действаше мощно Словото на Отца Ми. Защото това Слово казва за Пътя на праведния:

“Но Пътят на праведните е като виделото на разсъмване, което се развиделява, догдето стане съвършен ден...”²²

Сега разбираш ли защо Йоан имаше изстъпление в Духа?”

“Да, Господи! Защото Ти беше изгрял в сърцето му като Съвършен Ден!”

“Трудно ли ще ти е тогава да разбереш защо ученикът стана слуга? Не беше ли най-голямото желание на твоя Господ да приеме образ на слуга? И колко от вас помнят, че Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина.

Затова иди и кажи на всички, които Ме обичат, че Божий слуга е онзи човек, чрез когото Господ приема образ на слуга!

Рано или късно всички Мои ученици приемат Образ на слуга. Именно с това откровение искам да укрепя Верния Си остатък. Защото който лежи на Лоното Ми, той ще и да разбере, че Силата и Волята раждат Моя Образ. И докато Този Образ е на земята, за да събира разпръснатите, да изцелява болните, да изправя падналите и да укрепява немощните, то до този момент съвършеното очакване на Моя Отец и Господ твоят Бог ще бъде именно вече казаното:

Да приемете образи на слуги!

Защото както Господарят приема образ на слуга, така и слугата ще приеме образа на Господаря си!

²¹ (Йоан 14:6)

²² (Притчи 4:18)

Но горко на онзи слуга, който е станал господар, без някога Господарят да е слугувал чрез него. Такъв ще бъде изхвърлен във външната тъмнина и там ще е плач и скърцане със зъби.

Колкото до онези човеци, които в пълна степен искат съдбата и призванието на Йоан в живота си, то такива нека Ме последват до Кръста. Защото там ще им говоря в свършена пълнота за делото на Божия Пророчески Дух..."

3. "ЖЕНО, ЕТО СИН ТИ..."

Братко мой! Стана ли ти скъп Апостолът на Христос и Пророкът на Отца? Стана ли ти ясно, че когато искаш да бъдеш близо до Сърцето на Бога, то непременно ще потърсиш Лоното на Исус?

И докато някои бързат да вземат от трапезата онова, което може да се яде и излязат вън, та да предадат Господ за сребърниците на този свят, ти още по-силно ще прегърнеш Исус и сърцето ти завинаги ще остане съединено с Неговото. Аз се моля на Господ да положи в сърцето ти скъпоценното стоене на Йоан. Онова стоене, с което той завинаги остана в Евангелието като ученик, а в Откровението като слуга. И ако от Евангелието до Откровението се извървява Път и се плаща цена, то нека твоето лично вървене с Господ да започне от високата планина на Преображението Господно до Кръста Господен.

Нека първом те заведе на високата планина. Защото именно там ме заведе Господ Исус, като ми каза:

"Искам да си спомниш думите, които говорех на Яков, Петър и Йоан, когато слизах с тях от планината. Искам внимателно да видиш прицела на Господ твоя Бог..."

Погледнах на Евангелието и там прочетох как Исус казва:

"Наистина Илия иде, и ще възстанови всичко. Но казвам ви, че Илия вече е дошъл, и не го познаха, но постъпиха с него както си искаха. Също така и Човешкият Син ще пострада от тях..."²³

И тогава Исус ме запитва:

"Забелязваш ли двата плана в Моите думи? Забелязваш ли също как привидно вторият измества първия?"

"Да, Господи! Забелязвам как казваш, че Илия ще дойде и ще възстанови всичко. А след това добавяш, че той вече дойде чрез служението на Йоан Кръстител, но беше поруган и отхвърлен..."

"Знай тогава, че вторите Ми думи никак не изместват първите. Защото и днес Святият Ми Дух е зареден с Духа и Силата на Илия и Моисея, за да се възстанови всичко. Онези, които слушат Гласа Ми

²³ (Матей 17:11-12)

и се покорят на слугите Ми, пророците, непременно ще намерят живота си в стиховете, говорещи за Божието възстановяване. Стихове, които гласят:

“Ако даруваш на гладния желаното от душата ти, и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината, и мракът ти ще бъде като пладнe. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие, и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина, и като воден извор, чиито води не пресъхват. И родените от тебе ще съградят отдавна запустелите места; ще възстановиш основите на много поколения; и ще те нарекат поправител на развалините, възобновител на места за население...”²⁴

Знай тогава, че именно такъв е зарядът на късния дъжд. Заряд, пълен със Силата на Пророческия Дух. Именно родените от Този Дух ще съградят отдавна запустелите от тщеславие и светщина църкви. Именно родените от Този Дух ще възстановят основата на апостолите и пророците. Именно родените с Този Дух ще поправят развалините и Животът на Святия Ми Дух ще се върне в Храма.

Който приеме думите Ми в тази пророческа книга, нека да Ме последва до Кръста и нека се вдъхнови от видението, което сега ще ти дам...”

След последните Си думи Господ направи пред очите ми да се разкрие видение. Аз виждах как моят Господ бе разпнат на Голготския Кръст, а под Кръста, до кървящите Му нозе стояха майка Му Мария и ученикът Му Йоан. Господ погледна към Мария и ѝ каза:

“Жено, ето син ти...”

След това погледна с голяма любов към ученика Си Йоан и му каза:

“Ето майка ти...”

След думите Му Йоан прегърна ридаещата Мария и гледайки на Христовия ученик аз сякаш виждах, че не Йоан, а Сам Христос прегръщаше майка Си. Така разбрах посланието от това видение. Защото Господ, Който беше разпнат на кръста, миг преди да предаде Духа Си на Отца, предаде

²⁴ (Исайя 58:10-12)

Сърцето Си на Йоан. Той знаеше, че е жив в сърцето на ученика Си и че докато Мария гледа на любовта в Йоановото сърце, тя нито за миг няма да изгуби Сина си. Господ знаеше, че именно Йоан е ученикът, който може да почувства Мария, като своя майка. И въпреки, че всичко във видението бе удивително ясно, пак посланието, което Господ ми даваше, беше много по-дълбоко от това, което си мислех. Тогава Исус направи видението да се прекрати. А после ми каза:

“Знаеш ли, момчето Ми, че миг, преди да умра на Голготския кръст, Аз чувствах като най-близки на Сърцето Си Мария и Йоан?”

“Да, Господи! Защото Ти погледна на Мария и показа сина й. А след това погледна на Йоан и показа майка му...”

“А защо направих всичко това? Имаш ли очи да видиш дълбокото в думите Ми? Имаш ли очи да видиш, че след Голгота Аз отново щях да се възнеса при Моя Отец, а светът всякога щеше да има нужда от Мен? Спомни си как казах на Апостолите Си:

“Още малко, и няма да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите...”²⁵

Не беше ли мигът пред Кръста именно такъв? Още малко и нито Йоан, нито Мария щяха вече да Ме виждат. И пак малко - за да Ме видят отново...”

“Как така да Те видят отново, Господи?” - попитах аз. А Господ ми каза:

“Не пребъдваше ли Йоан в Лоното на Господа си? Не беше ли най-близо до Сърцето Му? Как тогава Ме питаш как ще Ме видят отново? Не съм ли Аз Любовта на Отца? И когато тази Любов живее в сърцата ви, то не съм ли Аз вътре във вас?

Ето така бях в сърцето на Йоан. Затова казах на Мария, че ако и да губи Сина си, пак ще Го намери. И от онзи час Йоан я прибра в дома си. Затова казвам на всички:

Всеки, който пребъдва на Лоното Ми, непременно ще прибере в дома си онази, която Ме ражда! Защото ако някога Мария Ме роди по плът, днес с вярата в сърцата си Моите Ме раждат по Дух.

²⁵ (Йоан 16:16)

Затова и Аз ще ги посоча и ще им кажа:

Вие, които вършите Волята на Отца Ми, Който е на небесата, сте Ми и братя, и сестри и майки!

Нека всеки от вас погледне в утробата на сърцето си! Нека всеки види, че днес там стои онази, която Ме ражда в живота ви, а именно - Божията Вяра в сърцата ви!

На тази Вяра Аз, Господ и Бог Исус Христос, казвам:

“Жено, ето Сина Ти! Вярно, ето Силата Ти!

Защото жена, когато ражда, е в скръб, а кога роди детенцето, не помни вече тъгата си поради радостта, че се е родил човек на света. Също така вярва, когато ражда, е в скръб, а когато Аз се родя у вас, то тогава непременно майката има Сина Си и ще се възрадва за Него. А когато Отец Ми от Небето види, че вярата ражда Сина Му в сърцата на човеците, то тогава Моят Отец ще протегне ръката Си към вас и ще Ми каже:

“Ето Вярата, която Те ражда! Ето Вярата, която Те принася пред Лицето Ми. Приеми тази Вяра в Дома Си и се грижи да бъде вечно жива...”

Ако е вярно писаното, че от онзи час Йоан прибра Мария в дома си, то ще е вярно и Моето обещание за вас. Защото идва час, когато Господ ще прибере Вярата в Дома Си. И онези, в които тя е била жива, за да роди Христос, ще имат Вечния Живот на Царството. Който разбере тези Мои думи, той ще да проумее защо Йоан беше възлюбеният на Господа. Който разбере тези Мои думи, той ще да проумее защо Йоан стана син на Мария, а Мария - майка на Йоан! Който приеме тези Мои думи, той ще разбере, че Йоан беше явният апостол на Любовта и скритият пророк на Бога и Отца. Защото той прие в сърцето си както Божията Сила, така и Божията Воля. За да пребъде в Божието Лоно.

Днес Пророческият Дух на Отца призовава синовете и дъщерите Си! И онези, които се покорят на Словото, дошло чрез изпратените от Отца Ми пророци, непременно ще пребъдат в Лоното Ми! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”